

Պարույր Սևակ

Արմատավոր հանելուկ

Մասրենի՞ն:

-Մասրենին թե՛ թուփ է, թե՛ ծառ է:

Աճում է և՛ անհող, և՛ անջուր,

Բայց միշտ էլ ամուր ու պայծառ է:

Բուսնում է նա ժայռի ականջում,

Բուսնում է քարափի շրթունքին,

Եվ նրա ցավերով երկունքի

Ծնվում է դալարուկ մի տունկի՝

Ոչ պակաս և՛ անհող, և՛ անջուր...

-Մասրենին ո՛չ թուփ է, ո՛չ ծառ է:

Մասրենին... կապիկն է... վարդերի,

Վարդերի այբ-բեն-գին հեզելը...

-Մասրենին սեռերի բարդ դերի

Արտիստիկ նմուշն է: Էզերը

Մշտապես կոճկրված-հավաք են,

Մինչդեռ միշտ ճարում են որձերը,

Եվ նրանց դալարուկ գավակը

Այդպես էլ վարելով գործերը՝

Չի մերժում իր նախնյաց փորձերը.

Նոր էզերն էլի՛ միշտ հավաք են,

Ճարում են միշտ նորեկ որձերը...

-Մասրենին ո՛չ թուփ է, ո՛չ ծառ է,

Ո՛չ վարդ է:

-Իսկ ինչ է:

-Երևի

Մասրենին... լուսնոտն է... արևի,

Որ քայլում քիվերի վրայով,

Բնական-ժայռեղեն քիվերի,

Ու ներքև չի ընկնում իր վերից...

25.III.1967թ.

Արզնի